

(2)

ΝΟΜΟΣ υπ' αριθ. 1766. / 1951

Περί συστάσεως εν Βενετία Έλληνικού Ίνστιτούτου Βυζαντινών και Μεταβυζαντινών Σπουδών.

ΠΑΥΛΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ομοφώνως μετά τής Βουλής, αποφασίζομεν και διατάσσομεν :

Άρθρον 1.

Συνιστάται διὰ τοῦ παρόντος νομικὸν πρόσωπον Δημοσίου Διαιτουῦ ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Ἑλληνικὸν Ἰνστιτούτον Βυζαντινῶν καὶ Μεταβυζαντινῶν Σπουδῶν» ἔχον τὴν ἔδραν αὐτοῦ ἐν Βενετία καὶ σκοπὸν τὴν προαγωγὴν τῶν Βυζαντινῶν καὶ μεταβυζαντινῶν σπουδῶν.

Τὸ ὡς ἄνω Ἰνστιτούτον ὑπάγεται εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν Ὑπουργείων Ἐξωτερικῶν καὶ Παιδείας. Ἡ ἐπ' αὐτοῦ ἐποπτεία καὶ ὁ ἐλεγχος τῶν Ὑπουργείων τούτων ἀσκείται διὰ τριμελοῦς ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐξ ἐνὸς ἀνωτάτου ὑπαλλήλου τοῦ Ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν ὀριζομένου ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργοῦ, ἐνὸς ἀνωτάτου ὑπαλλήλου τοῦ Ὑπουργείου Ἐκπαιδεύσεως καὶ Παιδείας ὀριζομένου ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῆς Παιδείας Ὑπουργοῦ καὶ ἐνὸς μέλους τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν ὀριζομένου ὑπὸ τῆς Συγκλήτου αὐτῆς.

Ἐκτὸς τῶν ὡς ἄνω ἀντιπροσώπων διορίζεται μετὰ τοῦ Ἀναπληρωτοῦ του καὶ ἐπὶ φητεία τριῶν ἐτῶν, δυναμένη νὰ ἀνανεωθῇ. Τὰ μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς ταύτης δὲν ἀμείβονται διὰ τὴν ὑπ' αὐτῶν προσφερομένην ὑπηρεσίαν.

Άρθρον 2.

Διευθυντὴς τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἰνστιτούτου Βενετίας διορίζεται διὰ Β. Διατάγματος προκαλουμένου ὑπὸ τῶν Ὑπουργῶν Παιδείας καὶ Ἐξωτερικῶν, κατόπιν προτάσεως τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν, ἐπιστήμων ἀνεγνωρισμένης ἀξίως εἰδικῆς εἰς τὰς βυζαντινὰς ἢ μεταβυζαντινὰς μελέσας. Οὗτος ἐκπροσωπεῖ τὸ Ἰνστιτούτον εἰς τὰς ἐν γένει σχέσεις αὐτοῦ.

Ἡ οἰκονομικὴ διαχείρισις τοῦ Ἰνστιτούτου ἀσκεῖται ὑπὸ τριμελοῦς Ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐξ ἐνὸς ἀντιπροσώπου τῆς ἐν Ρώμῃ Ἑλληνικῆς Πρεσβείας, τοῦ διευθυντοῦ τοῦ Ἰνστιτούτου καὶ τοῦ Προέδρου τῆς Ἑλληνικῆς Κοινότητος Βενετίας.

Άρθρον 3.

Ὁ Ὄργανισμὸς τοῦ Ἰνστιτούτου θέλει συνταχθῆ ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ αὐτοῦ καὶ ἐγκριθῆ ὑπὸ τῆς ἐν ἀρθρῷ 1ῳ τριμελοῦς Ἐπιτροπῆς θέλει δὲ τεθῆ ἐν ἰσχύϊ διὰ Β. Διατάγματος προκαλουμένου ὑπὸ τῶν Ὑπουργῶν Ἐξωτερικῶν καὶ Παιδείας.

Τροποποιήσεις ἢ συμπλήρωσις τοῦ ὀργανισμοῦ ἐνεργεῖται κατὰ τὸν αὐτὸν ὡς ἄνω τρόπον.

Άρθρον 4.

Ἡ ἀποζημίωσις τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ἰνστιτούτου καθορίζεται ἰση πρὸς τὰς ἐκάστοτε ἀποδοχὰς τοῦ Α' γραμματέως τῆς ἐν Ρώμῃ Β. Πρεσβείας ἀνευ οὐδεμιᾶς κρατήσεως ὑπὲρ τρίτων ἢ τοῦ Δημοσίου πλὴν τῆς τοῦ φόρου καθαρᾶς τροσόδου.

Ἡ ἀνωτέρω δαπάνη ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη συναφὴς πρὸς τὴν λειτουργίαν τοῦ Ἰνστιτούτου βαρύνουσι τὴν περιουσίαν αὐτοῦ, ἐν περιπτώσει δὲ ἀνεπαρκείας ταύτης, δεδαιουμένης ἐκ τῶν ἐκάστοτε ὑπ' ὄψιν τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ ἀρθροῦ 1 τιθεμένων διαχειριστικῶν καὶ τραπεζικῶν στοιχείων, συντρέγει ὁ προϋπολογισμὸς τῶν ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν ἀναγραφομένης ἐν αὐτῷ εἰδικῆς πιστώσεως.

Άρθρον 5.

Μέχρι τοῦ διορισμοῦ τοῦ ὑπὸ τοῦ ἀρθροῦ 2 τοῦ παρόντος προβλεπομένου διευθυντοῦ τὸ Ἰνστιτούτον ἐκπροσωπεῖ νομίμως ὁ ἐν Ρώμῃ Πρεσβευτὴς τῆς Ἑλλάδος ἢ ὁ παρ' αὐτοῦ ὀριζόμενος ἀντιπρόσωπός του.

Άρθρον 6.

Αἱ λεπτομέρειαι τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος Νόμου κανονισθῶσονται διὰ Διατάγματος.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθῆτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 12 Ἀπριλίου 1951.

ΠΑΥΛΟΣ

Β.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργός

ΣΟΦ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ

Ὑπουργὸς καὶ ἐτέθη ἡ Μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 17 Ἀπριλίου 1951.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός

ΗΛ. ΛΑΓΑΚΟΣ

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(3)

Περί ἀντικαταστάσεως τῆς ἐν παραγρ. 7 τοῦ ἀρθροῦ 1 τοῦ Διατάγματος 1125)1949 (περὶ τροποποιήσεως, συμπληρώσεως καὶ κωδικοποιήσεως τῶν ἰσχυρῶν διατάξεων περὶ τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἐργῶν ἀνατυπογραφικῶν γνωμοδοτικῆς Ἐπιτροπῆς.

ΠΑΥΛΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἀπὸ 1)7 Φεβρουαρίου 1951 Β. Διατάγμα (περὶ μεταδιθέσεως εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Δημοσίων Ἐργῶν πᾶσῶν τῶν ἀρμοδιοτήτων τοῦ Ὑπουργείου Συντονισμοῦ ἐπὶ τῶν ἐργοληπτικῶν πτυχίων) ὡς καὶ τὴν διάταξιν τῆς περιπτώσεως γ) τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἀρθροῦ 17 τοῦ Α. Ν. 1671)1951 (περὶ Ὑπουργικῶ Συμβουλίου καὶ Ὑπουργείων) καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. 227 ἐ. ἐ. γνωμοδοτήσιν τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας, προτάσει τῶν Ἡμετέρων ἐπὶ τοῦ Συντονισμοῦ, τῶν Δημοσίων Ἐργῶν καὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργῶν, ἀπεφασίσασμεν καὶ διατάσσομεν

Άρθρον μόνον.

Ἡ ἐν ἀρθρῷ 1 τῆς παραγράφου 7 τοῦ ἀρθροῦ 1 τοῦ Ν. Διατάγματος 1125)1949 προβλεπομένη Ἐπιτροπὴ ἀντικαθίσταται ὑπὸ τοῦ Ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου τῶν Δημοσίων Ἐργῶν.

Ἐπὶ τῶν Ἡμετέρων ἐπὶ τῶν Δημοσίων Ἐργῶν Ὑπουργῶν ἀνατίθεμεν τὴν ἐπιτροπὴν καὶ ἀνατίθεμεν τὸν παρὼντος Διατάγματός.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 3 Ἀπριλίου 1951.

ΠΑΥΛΟΣ

Β.

Οἱ Ὑπουργοί

Ἐπὶ τοῦ Συντονισμοῦ
Γ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ

Ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν
Γ. ΜΑΥΡΟΣ

Ἐπὶ τῶν Δημοσίων Ἐργῶν
ΝΑΠ. ΖΕΓΓΒΑΣ

(4)

Περί ἐκδόσεως 51.000.000 τετραχίλων γραμματιστήμων ἐξ ἀνατυπώσεως σειρᾶς Δωδεκανήσου.

ΠΑΥΛΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἀρθρον 6 τοῦ Νόμου 4581)1930 (περὶ ταχυδρομικῆς ἀναποκρίσεως) ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἀρθροῦ 4 τοῦ Νόμου 6243)1934 μετὰ συμφωνῶν γνώμην τοῦ παρὰ τῇ Γενικῇ Διευθύνσει Ταχυδρομείων, Γνωμοδοτικῶ Συμβουλίου Ταχυδρομικῶν Ἐνοτήτων καὶ γνωμοδοτήσιν τοῦ